

G 5 789

Frdningblåfaren,

hwarefter följa:

Twenne wackra och nya

Kärleks-Wisor,

Den Första:

Lungfrun hon gångar på högan berg, &c.

Den Andra:

Huru kan jag wara nöjder &c.

Sönköping, 1835.

Tryckt hos N. E. Lundström.

Tidningsläsaren.

En person, som låg sjuk, befalte sin betjent läsa tidningen för sig. Karlen var icke särdeles hemmastadd med denna befattning, och som tidningen var tryckt i spalt, men han läste raden twert öfver, uppkommo deraf bland annat följande sällsamma meningar:

Ett ungt fruntimmer af god härkomst och försedt med de bästa betyg, åstundar

tjenst hos ett Herrskap såsom Stalldräng, eller i brist deraf, att bli antagen till Postiljon.

Åtskilliga slags Bomulls- och Vålmansstrumpor

ha förskaffat sig tillfälle, att utkomma ur härvarande arrest.

En handtverkares hustru har härstädes blifwit förlöst med 3 döda barn.

och skall till Påskmarknaden en ny upplaga utkomma.

En transport utmärkt vackra Holsteinska hästar

spisade i Versailles och hade sedan den nåden att kysa deras Majestäters händer.

Förlidit är ankommit till härvarande hamn 102 fartyg

de erhöålo först påfrysning, brännmärktes der efter och sticlades sedan till spinnhuset på lifstid.

Den af Astronomen Bode upptäckta nya Kometen

fäljes af brist på rum för billigt pris.

Kronprinsens den 17 d:s infallande födelsedag

har frogat 2 menniskor och 2 hästar, illa skadade, blifwit framdragna undan gruset.

Åf det sista svåra slag regnet, som öfversvämmade hela trakten härstädes

kostar glaset 8 fl.

Den 20 dennes slog åskan ned i härvarande domkyrka

och fortsatte följande dagen sin resa.

Gåfner den 2:dre, el-
ler den utdrifne djef-
wulen

har i London låtit göra
sig ett pråktigt ekipage
och man tror att han
 skall gifta sig med den
unga Grefwinnan X.

På härmarande obser-
vatorium hafwa i Lejo-
nets tecken

flera desertörer från den
fiendtliga armen an-
ländt.

I min Bokhandel ut-
kommer nästa Mikaeli:
Menniskowännen, popu-
lär afhandling för fri-
stendomens och sannin-
gens wänner

och skall, enligt alla
läkares öfwerensstä-
mande intyg, wara ett
ofelbart botemedel emot
sömnlöshet, men får
dock icke nyttjas i stor
mångd, emedan det då
förorsakar förstoppning
och magplågor.

I Antwerpen dog den
3 dennes af twinsot

en stor kopparkittel, en
brånwinspanna och en
twättgryta.

I det wackra Runne-
flostret wid Verona

föddes under loppet af
förlidit år 33 barn.

I den nya galanteri-
boden wid Stortorget
säljas för facila priser

snufwa, lamhet i leder
och andra åkommor.

Trakten omkring Lille
har blifwit försatt un-
der watten och

alla våra tidningar äro
uppsyllda deraf.

En lungsigtig önskar
erhålla en mjölkande
åsna, som

äfwen ger underwis-
ning i musiken.

Mina Dramatiska och
Poetiska arbeten hafwa

förbytt detta jordiska
mot ewigheten.

Den Första:

Swäntad Bröllopsgäst.

Jungfrun hon gånger på högan berg, Hon
stadar i djupan dal, Der fick hon se ett gån-
gande skepp, :: Som fullt med Grefwar war.
2. Det war den mista Grefwe, Som up-
på skeppet war, Han wille den Jungfru tro-
lofwa sig! :: Så unger som han war.

3. Och ungerswen drager de guldringar
fem Och sätter på Jungfruns hand: Trolof-
ma du mig du lilla wän! :: Det är vårt
kärleks-band.

4. Hvad skall jag swara Moder min
När jag kommer hem igen? "Ack! säg,
ack säg, du lilla wän! :: Du hitta'n i grö-
nan ång."

5. Och för min Moder så ljuga Det går
flått intet an, Är bättre tala sanningen: ::
Det är ett kärleksband.

6. Ungerswen bad sin allera — Sin al-
lera-käraste wän: Han skulle litet bortresa ::
Och komma snart igen.

7. När ungerswen war bortrest, Sick
hon en annan wän, Den hon tillförne älska-
de! :: Och älskade honom än.

8. När tre år woro förlidne, Kom un-
gerswen igen! Så frågade han Kär Fader
sin: :: "Hur mår andrakärestan min?"

9. Du varit så länge bortrest! I dag
står din Käraste Brud; Och hwem kan blif-
wa wännen din, :: Det wet allena Gud.

10. Och ungerswen gångar i kammaren,
Han kammar och pudrar sitt hår, Så gångar
han sig till Bröllops-gård :: Att der, som
Bröllopet står.

11. Så tager han Bruden i snöhwitan
hand, Han dansade golfwet omkring; Så
sakta som han dansade, :: Så blefnade hon
på kind.

12. Hwarför är du så bleker, Och icke
något rött? "De hafwa ej talat sanningen, ::
De sagt att du war död."

13. Och ungerswen gångar i kammaren,
Slår dörren igen om sig, Så sätter han sig
på förargyllande stol, :: Och skrifwer det lån-
ga bref.

14. När brefsnet det war skrifwit Och
timman war förbi, Så drager han sitt för-
gyllande swärd, :: Och ränner i sitt lif.

15. När blodet börja rinna, Som strida
strömmar ner, Så låter han upp den kam-
mar-dörr :: Bad sköna Jungfrun se.

16. Och hör, ni flickor unga! Hur ym-
feligt det är, Att tala med falsker tunga, ::
Och ha en annan kär.

17. "Udö min lilla engel, Om min ut-
walda wän! Wi få wäl en gång mötas åt, ::
Hos Gud i himmelen."

18. "I himmelen, i himmelen, I him-
melens tränga port, Der får du en gång swa-
ra för, :: Hur illa du har gjort."

Den Andra:

Huru kan jag wara nöjder, Hur kan jag
warra glad, Ty mitt hjerta af oro sig böjer,
Då jag hafwer ingen gladan dag. ::

2. Alla mina glada dagar, De har för-
wandlat sig. Den wännen som jag så högt
hafwer älskat Han är borta, han är icke här. ::

3. Ingen dyrk och ingen nyckel Kan
upplösa detta bröst, Ty det finnes ingen men-
niska på jorden, Som kan gifwa mig någon
tröst. ::

4. När som Himlens flockor skola ringa
Sista timman för mitt lif, Då öppnas mål
den kärlek Som varit fördold för mig. ::

5. Mins du den ädla gången, Då vi
vårt band hopfnöt? Du lofvade tro och kär-
lek Men nu hafver du det upplöst. ::

6. När som Himlens flockor skola fläm-
ta Sista timman skolen slå, Åt om jag kun-
de med dig få följa, Och med dig i himme-
len ingå. ::

7. Adjö, adjö min Fader! Adjö, adjö
min Mor! Adjö du trolösa Maka, Nog sak-
nar du din ros. ::

8. Nu slutar jag min visa Den jag sjelf
diktat har; Det gjorde jag för att roga mig
I mina unga dar. ::

Kosta 1 fl. Banco.